

мысленници-ты си особито училища и общества. Нъ сичкы-ты имъ съ тѣзи цѣль нарядены системы были вреда за христіанство-то, а на школы-ты имъ — еретическы секты, кои-то были три вида: 1) Іудействующы секты, кои-то почитали и Моисеева законъ като необходимъ при Христовѣ-тѣ вѣрѣ *) 2) Гностическы секты, кои-то съединявали Евангеліе-то съ источны-ты вѣроученія и грѣкъ-тѣ философіѣ, та изображаялы една другѣ новѣ религиозно-философскѣ системѣ **). 3) Секта-та на монархианы-ты, коя-то

*) Най-заблѣжители отъ Іудействующы-ты секты сѣ Евионеи-ти, кои-то припознавали обрядныя законъ на Мойсея, безусловно необходимъ за спасеніе-то; а І. Христа почитали за единъ простъ человекъ, кому-то божественна-та сила била прѣдана, само юга-то ся кръстилъ. Посланія-та на Ап. Павла зарадъ тѣхъ не били божественны, ами ся наставлявали отъ едно развалено Евангеліе отъ Маттея, наричано Евангеліе отъ Еврей-ты. Освѣтъ това, тѣ вѣрвали, че І. Христосъ пакъ ще дойде на земѣ-тѣ, што ще основе едно тысячелѣтно царство, въ кое-то, ония, що го вѣрвать, ще ся наслаждавать съ сякавы-ты, колко-то е възможно, чюственны блага.

**) Гностическы-ти системи, разгледаны по-ученіе-то, кое-то владало най-много въ тѣхъ, — грѣка-та ли философія, или ученіе-то на источны-ты религіи, или пакъ — на Христіанство-то, могъ ся раздѣли на три класса; На гностицизмъ еллинскій, гностицизмъ источный и гностицизмъ языческо христіанскій. Ето какъвъ е характеръ-тъ на тѣхно-то ученіе: Еллинскій гностицизмъ най-много билъ вгнѣзденъ въ Египетъ и Александріѣ, и прѣдставлялъ Бога като едно най-високо сѣщество, кое-то ся заключавало само въ себе си, и е источникъ на сяко събытіе. Отъ него, както слънчеви-ти яри отъ слънце-то произлизали други второстепенны сѣщества, наричаны Сони, кои-то колко-то повече ся отдалѣчавать отъ своя изворъ, толкози повече отслабвать. Купъ-тъ имъ на сичкы-ты ся наричаль Плирома или пълнота. Заедно съ Бога, съвѣчно съ Него още сѣществували и груба-та безжизненна матерія, безъ да имала въ себе си дѣйствително бытіе, нъ само подъ видъ были таквези, та затова ся наричала пуста. Отъ сыриѣсновеніе-то и смѣсаніе-то на тия двѣ царства пакъ си зѣлъ начяло-то, та произлѣзълъ чюствennyй міръ. Ето какъ станѣло това смисаніе: Най-крайный отъ соны-ти, по слабостъ-тѣ си ся потопилъ самичкъ въ това вещество; или спорядъ други, плирома-та ся напълнила отъ свѣтлинѣ, та паднѣло една частичка отъ нежъ въ вещество-то, и го одушевила. Отъ това смисаніе, послѣдній отъ соны-ты образоваль видимыя свѣтъ, въ кой-то тогава ся смѣсило божественно-то и вещественно-то помежду си. Противуположность-та, въ кож-то божественно-то ся намира съ вещество-то, станѣло причина за да земе начало-то зло-то по хора-та и демоны-ты. Положеніе-то Диммурга или Сона, отъ кой-то ся образовало чюствennyй міръ, и кого-то гностици-ти обикновенно признавать за Богъ на Вѣхтѣя Завѣтъ, въ още по-нататъшно-то развитіе на творенія-та, ся опрѣдѣлило различно; нъ нъ всякога и въ честь-тѣ му. По нѣкога тѣ го прѣдставляли, че самичкъ иска да спаси или да освободи духа отъ жзы-ты на вещество-то, само че нѣмалъ силѣ да направи това; а по нѣкога — че си поддържа ревносто твореніе-то, и ся противи на искупаніе-то му чрѣзъ по-горни-ты Сони. Най-високо-то Божество пакъ ся стареа постоянно да поддържа въ души-ты на хора-та, кои-то ся стремятъ безсѣзнателно, за да ся върнѣтъ пакъ въ плиромѣ-тѣ, мысль-тѣ, за высоко-то происхождение, и да ги укрѣпява въ борбѣ-тѣ имъ съ вещество-то. Съ тѣзи цѣль то отъ врѣмя на врѣмя съобщавало на способны-ты затова человекѣ (пророци-ты и философи-ти) новы духовны элементы, та че най-послѣ имъ пратило долу на земѣ-тѣ и най-първы отъ соны-ты за да ги спаси. А като не му било възможно, да приеме на себе си сѣщо тѣло,